

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Intermedijarni ciljevi i usmeravanje monetarne politike". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Problem sprovođenja monetarne politike

Sprovođenje monetarne politike u mnogome bi bilo olakšano za njene nosioce ukoliko bi postojala potpuna informacija o delovanju transmisionog mehanizma monetarnih procesa, a time i o stvarnom odnosu između instrumenata monetarne politike, finansijskih i realnih varijabli. Tako da to rezultira u poznatim i u željenim efektima na nivo i veličinu promena krajnjih ciljeva monetarne politike.

U procesu formulisanja i sprovođenja, monetarna politika je obeležena sa daleko većim nedostatkom informacija nego većina drugih ekonomskih politika. Kod drugih ekonomskih politika, kao što su fiskalna politika i politika deviznog kursa, moguće je sa relativno dobrom preciznošću proceniti uticaj koji promena nekog od instrumenata politike izaziva kod varijable krajnje makroekonomskog cilja.

Kod montarne politike nije poznato koliko će uticaj imati promena diskontne stope centralne banke ili promena stope obavezne rezerve banaka na stopu inflacije, zaposlenost ili neku drugu varijablu krajnjeg cilja te politike, kao ni to kada će se taj cilj ispoljiti. Razlog ovome nalazi se u činjenici što se ne poseduje potpuna informacija o međusobnim vezama monetarnog sektora jedne privrede i njenog realnog sektora.

Da bi smanjili inflacioni "gap" kod lančanog spoja koji povezuje instrumente monetarnog regulisanja i varijable makroekonomskog cilja, centralne banke su pribegle jednom pragmatičnom postupku. Suština tog postupka sastoji se u uvođenju određenih posrednih (intermedijarnih) varijabli- tzv. ciljnih monternih varijabli- koje mogu da pruže neophodnu informaciju za sprovođenje monetarne politike.

U razvijenim kapitalističkim zemljama najčešće se koriste sledeće varijable: kamatna stopa na federalna sredstva (federal funds rate), višak rezervi likvidnih sredstava banke, zaduženja banaka za likvidnost kod centralne banke (preko mehanizma discount window) i slobodne rezerve banaka (višak rezervi likvidnih sredstava banaka minus zaduženja banaka za likvidnost kod centralne banke).

Izbor operacionog cilja u praksi presudno zavisi od prihvaćene interpretacije transmisionog mehanizma monetarnih procesa u konkretnim uslovima jedne privrede.

Operacioni cilj je monetarna varijabla koju centralna banka može da kontroliše sa prilično visokim stepenom preciznosti kroz svoje dnevne operacije sa odgovarajućim instrumentima monetarnog regulisanja. Operacioni cilj trebalo bi da zadovolji sledeća tri kriterijuma: prvo, da je centralna banka sposobna da tačno proceni veličinu ovog cilja za veoma kratke vremenske intervale (optimalne bi bile procene na dnevnoj osnovi); zatim, da je centralna banka u stanju da kontroliše operacioni cilj rukujući sa instrumentima monetarne politike na odgovarajući način; i na kraju, neophodno je da promene u veličini operacionog cilja imaju odlučujući uticaj na promenu izabranog intermedijarnog cilja.

Kada centralna banka aktivira određeni instrument monetarne politike sasvim je moguće da za vreme njegovog delovanja drugi ekonomski faktori utiču na intermedijarnu varijablu. U tom slučaju promena koju ova varijabli pretrpi neće dati valjanu informaciju o stvarnom uticaju preduzete monetarne akcije i, u krajnjem rezultatu da dovede do pogrešnog procenjivanja tekuće monetarne politike. Uvođenje operacionih ciljeva ima zadatak upravo da otkloni takvu mogućnost i da doprinese uspešnijem sprovođenju monetarne politike.

Posredni ciljevi i indikatori monetarne politike

Intermedijarne varijable, bilo da se smatraju kao "ciljevi" ili "indikatori", su varijable koje se (kao što izraz sugerira) nalaže između (1) instrumenta monetarne politike i operativnih ciljeva i (2) varijabli krajnjeg cilja. Sa varijablama pod (1) se može prilično precizno upravljati, dok se na varijable pod (2) može uticati samo indirektno. Različite definicije novčane mase su klasični primjeri intermedijarnih varijabli.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com